

Święty Jan z Dukli

m.: ks. M. Gniady

1. Świę - ty Jan z Du - kli, gar - dząc świa - ta py - cha,
schro - nił się w ce - lę u - bo - gą i li - cha,
w ci - chym klasz - to - rze Franci-szka za - ko - nu na
służ - bę Pa - na od - dał się do zgo - nu.

2. Szczytnymi cnoty, wielkimi zasługi
słynie wśród braci zakonnych czas długi,
tam odbierając liczne łaski Boże,
biednym grzesznikiem mieni się w pokorze.

3. Choć Pan Go nieraz smaga utrapieniem,
nie szemrze nigdy pod krzyża brzemieniem,
z radością w sercu i weselem duszy,
śle dziękczynienie niebu wśród katuszy.